

[Skatteministeren]

over for fru Pernille Sams, at jeg ikke har læst Mandag Morgen. Derfor vil jeg heller ikke kunne give et kvalificeret svar på det, fru Pernille Sams spørger om, men jeg kan sige én ting ved stor sikkerhed, og det er, at det er væsentligt enklere at forhindre misbrug i den ordning, regeringen har gennemført, end det er i en skatteordning. Det ville være et meget stort og vanskeligt bureaukratisk papirvælde-projekt bare at sikre, at hver eneste krone, der blev bragt til fradrag, havde sin baggrund i rent faktisk udført arbejde, og at pengene blev beskattet af den, der modtager dem.

Det ligger i sagens natur i den måde, regeringens forslag er indrettet. Så jeg vil meget gerne se på det, som fru Pernille Sams henviser til, men hvis fru Pernille Sams har bekymringer i forhold til regeringens ordning, vil jeg sige, at fru Pernille Sams er overordentlig modig, når hun har turdet komme med et forslag af den karakter, som er indeholdt i Venstres og De Konservatives forslag. Det vil være uadministrerbart, hvis det er sådan, at man mener, at det, regeringen har gennemført, er vanskeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 27/1 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Jan Petersen (S):**

Socialdemokratiet har længe ment, at varslingsreglerne ved afskedigelser i større omfang burde forbedres. Det mener vi af to grunde. For det første er det et led i at skabe større tryghed i jobbet for den enkelte lønmodtager. En væsentlig del af sådan en tryghed vil være, at der i situationer, hvor afskedigelser kan eller skal ske, er ordentlige spilleregler. Det skal reelt kunne afklares, om afskedigelserne er nødvendige, og der skal reelt være tid til, at medarbejderne kan involveres i de ændringer på arbejdspladsen, som måske er nødvendige. Det er for os et led i at lave moderne medarbejderpolitik på de enkelte virksomheder.

Vi synes og tror, at det er i både medarbejderens og virksomhedens interesse. Vi tror, at en virksomhed får arbejdet udført bedre, når medarbejderne er tilfredse og trygge – selv i en situation, hvor afskedigelser kan være en nødvendig udvej. Vi tror også, det er et led i en nødvendig virksomhedsdrift, at man planlægger, og at planlægningen tager højde for de problemer, der kan opstå i virksomheder indimellem.

Den anden grund er, at gode varslingsregler er en nødvendig del af en moderne arbejdsmarkedspolitik. Arbejdsmarkedsmyndighederne skal have mulighed for at afhjælpe de problemer, der opstår, når en virksomhed foretager masseafskedigelser. Sådan noget kræver tid.

Den arbejdsmarkedsreform, der trådte i kraft ved årsskiftet, forbedrer arbejdsmarkedsmyndighedernes arbejde betydeligt, og i den sammenhæng er bedre varslingsregler en nødvendig forbedring af vores arbejdsmarkedsreform. Det skulle gerne betyde, at man regionalt og på de enkelte AF-kontorer dermed ude i lokalområderne får betydelig bedre muligheder for at begrænse såvel de individuelle som de arbejdsmarkedsræssige skader, som eventuelle større afskedigelser kan få. Det er et krav, vi har kendt fra vores lokalsamfund, hvor man har været udsat for egentlige virksomhedslukninger eller store afskedigelser, vi hermed kan indfri.

Det var også netop på baggrund af mange afskedigelser i lokalsamfundene, at vi i 1992 havde en debat i Folketinget, der endte med en dagsorden, hvori krævedes, at varslingsreglerne skulle forbedres. I den dagsorden nævnes